Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (astotā palāta paplašinātā sastāvā)

2012. gada 8. martā*

Prasība atcelt tiesību aktu — Valsts atbalsts — Atbalsta shēma, ar ko ir atļauta finanšu nemateriālās vērtības norakstīšana nodokļu vajadzībām saistībā ar kapitāla daļu iegādi ārvalstīs — Lēmums, ar kuru atbalsta shēma atzīta par nesaderīgu ar kopējo tirgu un nav uzdots atgūt atbalstu — Akts, kas saistīts ar īstenošanas pasākumiem — Individuālas skaršanas neesamība — Nepieņemamība

Lieta T-221/10

Iberdrola, SA , *Bilbao* (Spānija), ko pārstāv *J. Ruiz Calzado*, *M. Núñez-Müller* un *J. Domínguez Pérez*, advokāti,

prasītāja,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *R. Lyal* un *C. Urraca Caviedes*, pārstāvji,

atbildētāja,

par prasību atcelt Komisijas 2009. gada 28. oktobra Lēmuma 2011/5/EK par nemateriālās vērtības norakstīšanu nodokļu vajadzībām saistībā ar kapitāla daļu iegādi ārvalstīs C 45/2007 (ex NN 51/07, ex CP 9/07), ko īstenojusi Spānija (OV 2011, L 7, 48. lpp.), 1. panta 1. punktu.

VISPĀRĒJĀ TIESA (astotā palāta paplašinātā sastāvā)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs L. Trišo [*L. Truchot*] (referents), tiesneši M. E. Martinša Ribeiru [*M. E. Martins Ribeiro*], N. Vāls [*N. Wahl*], S. Soldevila Fragoso [*S. Soldevila Fragoso*] un H. Kanninens [*H. Kanninen*],

sekretāre B. Pastora [*B. Pastor*], sekretāra palīdze,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2011. gada 24. oktobra tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

1 Ar vairākiem rakstiskiem jautājumiem, kas tika uzdoti 2005. un 2006. gadā (Nr. E-4431/05, E-4772/05, E-5800/06 un P-5509/06), Eiropas Parlamenta locekļi izjautāja Eiropas Kopienu Komisiju par tiesiskā regulējuma, kas Spānijas likuma par sabiedrību ienākuma nodokli 12. panta 5. punktā ieviests ar

* Tiesvedības valoda – spāņu.

2001. gada 27. decembra *Ley 24/2001, de Medidas Fiscales, Administrativas y del Orden Social* (Likums Nr. 24/2001 par fiskāliem, administratīviem un sociāliem pasākumiem) (2001. gada 31. decembra *BOE* Nr. 313, 50493. lpp.) un pārņemts ar 2004. gada 5. marta *Real Decreto Legislativo 4/2004, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades* (Karaļa dekrētlikums Nr. 4/2004 par pārskatītā likuma par sabiedrību ienākuma nodokli teksta apstiprināšanu) (2004. gada 11. marta *BOE* Nr. 61, 10951. lpp.; turpmāk tekstā – "strīdīgā shēma"), atzīšanu par valsts atbalstu. Komisija būtībā atbildēja, ka saskaņā ar tās rīcībā esošo informāciju strīdīgā shēma, šķiet, neietilpa valsts atbalsta noteikumu piemērošanas jomā.

2 Komisija ar 2007. gada 15. janvāra un 26. marta vēstulēm lūdza Spānijas iestādēm tai sniegt informāciju, lai novērtētu strīdīgās shēmas piemērošanas jomu un sekas. Ar 2007. gada 16. februāra un 4. jūnija vēstulēm Spānijas Karaliste sniedza Komisijai pieprasīto informāciju.

3 Ar 2007. gada 28. augusta faksu Komisija saņēma privāta uzņēmēja sūdzību, kurā tika apgalvots, ka strīdīgā shēma ir ar kopējo tirgu nesaderīgs valsts atbalsts.

4 Ar 2007. gada 10. oktobra lēmumu (kopsavilkums – OV C 311, 21. lpp.) Komisija uzsāka oficiālo izmeklēšanas procedūru attiecībā uz strīdīgo shēmu.

5 Komisija saņēma Spānijas Karalistes apsvērumus par šo lēmumu uzsākt oficiālās izmeklēšanas procedūru ar 2007. gada 5. decembra vēstuli. Laikā no 2008. gada 18. janvāra līdz 16. jūnijam Komisija arī saņēma 32 ieinteresēto trešo personu apsvērumus, tostarp prasītājas *Iberdrola SA* iesniegtos apsvērumus. Ar 2008. gada 30. jūnija un 2009. gada 22. aprīļa vēstulēm Spānijas Karaliste iesniedza savus komentārus par šiem ieinteresēto trešo personu apsvērumiem.

6 2008. gada 18. februārī, 2009. gada 12. maijā un 8. jūnijā tika rīkotas tehniskās sanāksmes ar Spānijas valsts iestādēm. Tika rīkotas arī citas tehniskās sanāksmes ar dažām no 32 ieinteresētajām trešām personām.

7 Ar 2008. gada 14. jūlija vēstuli un 2009. gada 16. jūnija elektroniskā pasta vēstuli Spānijas valsts iestādes iesniedza Komisijai papildu informāciju.

8 Attiecībā uz kapitāla daļu iegādi, kas veikta Eiropas Savienībā, Komisija izbeidza procedūru ar 2009. gada 28. oktobra Lēmumu 2011/5/EK par nemateriālās vērtības norakstīšanu nodokļu vajadzībām saistībā ar kapitāla daļu iegādi ārvalstīs C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07), ko īstenojusi Spānija (OV 2011, L 7, 48. lpp.; turpmāk tekstā – "apstrīdētais lēmums").

9 Apstrīdētajā lēmumā strīdīgā shēma, kuru veido nodokļu priekšrocība, kas ļauj Spānijā reģistrētam sabiedrībām veikt nemateriālās vērtības norakstīšanu saistībā ar kapitāla daļu iegādi ārvalstīs, ir atzīta par nesaderīgu ar kopējo tirgu tad, ja tā tiek piemērota attiecībā uz Savienībā reģistrētu sabiedrību kapitāla daļu iegādi.

10 Tomēr apstrīdētā lēmuma 1. panta 2. un 3. punktā, piemērojot tiesiskās paļāvības aizsardzības principu, ir ļauts turpināt piemērot strīdīgo shēmu tām kapitāla daļu iegādēm, kas ir veiktas pirms lēmuma sākt oficiālo izmeklēšanas procedūru publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* 2007. gada 21. decembrī, kā arī attiecībā uz tām kapitāla daļu iegādēm, kuru iegāde ir pakļauta atļaujas saņemšanai no regulatora iestādes, kurai par šo iegādi tika paziņots pirms šī datuma, un bija neatgriezeniski uzsākta pirms 2007. gada 21. decembra.

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

11 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2010. gada 18. maijā, prasītāja cēla šo prasību.

12 Ar atsevišķu dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2010. gada 30. septembrī, Komisija saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 114. panta 1. punktu izvirzīja iebildi par nepieņemamību.

13 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2010. gada 16. novembrī, prasītāja iesniedza savus apsvērumus par Komisijas celto iebildi par nepieņemamību.

14 2011. gada 8. jūnijā, piemērojot Reglamenta 14. pantu un pamatojoties uz astotās palātas ierosinājumu, Vispārējā tiesa nolēma lietu nodot izskatīšanai paplašinātā tiesas sastāvā.

15 Pamatojoties uz tiesneša referenta ziņojumu, Vispārējā tiesa (astotā palāta paplašinātā sastāvā) nolēma uzsākt mutvārdu procesu, lai pieņemtu lēmumu par Komisijas izvirzīto iebildi par nepieņemamību un uzdotu jautājumus lietas dalībniekiem. Lietas dalībnieki šo lūgumu izpildīja noteiktajos termiņos.

16 Lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un atbildes uz Vispārējās tiesas uzdotajiem jautājumiem tika uzklausītas 2011. gada 24. oktobra tiesas sēdē.

17 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdētā lēmuma 1. panta 1. punktu;

— noraidīt Komisijas izvirzīto iebildi par nepieņemamību;

— noteikt lietas turpmāku izskatīšanu un noteikt, ņemot vērā nepamatoto procesa aizkavēšanos, nepagarināmu termiņu, kurā Komisijai ir jāiesniedz iebildumu raksts;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

18 Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atzīt prasību par nepieņemamu;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

19 Prasītājas apsvērumos saistībā ar iebildi par nepieņemamību turklāt ir ietverts lūgums veikt procesa organizatorisko pasākumu, lai Vispārējā tiesa uzdotu Komisijai, pirmkārt, tai paziņot tos informācijas pieprasījumus par nodokļu maksātājiem, kas ir izmantojoši strīdīgo shēmu, kurus Komisija ir nosūtījusi Spānijas Karalistei izmeklēšanas procedūras laikā, kā arī atbildes, ko tā saņēma no Spānijas Karalistes, un, otrkārt, norādīt, vai tā būtu varējusi zināt precīzu strīdīgās atbalsta shēmas ieguvēju skaitu un identitāti līdz 2009. gada oktobrim.

Juridiskais pamatojums

20 Komisija apgalvo, ka šī prasība ir nepieņemama, jo prasītāja nav pierādījusi ne tās interesi celt prasību, ne to, ka apstrīdētais lēmums to skar individuāli.

21 Ir jāsāk ar Komisijas izvirzītās otrās iebildes par nepieņemamību pārbaudi.

22 Saskaņā ar LESD 263. panta ceturto daļu "jebkura fiziska vai juridiska persona ar pirmajā un otrajā daļā minētajiem nosacījumiem var celt prasību par tiesību aktu, kas adresēts šai personai vai kas viņu skar tieši un individuāli, un par reglamentējošu aktu, kas viņu skar tieši, bet nav saistīts ar īstenošanas pasākumiem".

23 Tā kā apstrīdētais lēmums tika pieņemts oficiālās izmeklēšanas procedūras noslēgumā un tas netika adresēts prasītājai, tad tas, vai tā ir individuāli skarta, ir jānovērtē atbilstoši kritērijiem, kas definēti Tiesas 1963. gada 15. jūlija spriedumā lietā 25/62 *Plaumann*/Komisija (*Recueil*, 197., 223. lpp.). Tādējādi prasītājai ir jāpierāda, ka apstrīdētais lēmums to ietekmē dažu tai specifisku īpašību dēļ vai kādas faktiskas situācijas dēļ, kura to izceļ attiecībā pret jebkuru citu personu un tādēļ to individualizē analogi tam, kādā veidā būtu individualizēts šī lēmuma adresāts (šajā ziņā skat. Tiesas 2004. gada 29. aprīļa spriedumu lietā C-298/00 P Itālija/Komisija, *Recueil*, I-4087. lpp., 36. punkts un tajā minētā judikatūra).

24 Galvenokārt, lai pieradītu, ka tā ir individuāli skarta ar apstrīdēto lēmumu, kurā minētā shēma ir atzīta par prettiesisku un nesaderīgu ar kopējo tirgu, prasītāja būtībā atsaucas uz savu strīdīgās atbalsta shēmas saņēmējas statusu.

25 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru principā nav pieņemama uzņēmuma prasība atcelt Komisijas lēmumu, ar kuru tiek aizliegta nozares atbalsta shēma, ja šis lēmums skar to tikai tāpēc, ka šis uzņēmums pieder pie attiecīgās nozares un ir potenciāls atbalsta saņēmējs. Attiecībā uz šo uzņēmumu šāds lēmums ir vispārpiemērojams pasākums, kas tiek piemērots objektīvi noteiktās situācijās un kam ir tiesiskās sekas attiecībā uz vispārīgā un abstraktā veidā noteiktu personu kategoriju (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā Itālija/Komisija, 37. punkts un tajā minētā judikatūra, un Vispārējās tiesas 2009. gada 11. jūnija spriedumu lietā T-309/02 *Acegas*/Komisija, Krājums, II-1809. lpp., 47. punkts un tajā minētā judikatūra).

26 Tomēr tad, ja uzņēmumu, kas ir prasītājs, attiecīgais lēmums skar ne tikai kā uzņēmumu, kas darbojas attiecīgajā nozarē un kas ir potenciālais atbalsta shēmas saņēmējs, bet arī kā faktisku tāda individuālā atbalsta saņēmēju, kas piešķirts atbilstoši šai atbalsta shēmai un kuru Komisija uzdevusi atgūt, šis lēmums to skar individuāli un līdz ar to prasība par šādu lēmumu ir pieņemama (šajā ziņā skat. Tiesas 2000. gada 19. oktobra spriedumu apvienotajās lietās C-15/98 un C-105/99 Itālija un *Sardegna Lines*/Komisija, *Recueil*, I-8855. lpp., 34. un 35. punkts, un Vispārējās tiesas 2009. gada 10. septembra spriedumu lietā T-75/03 *Banco Comercial dos Açores*/Komisija, Krājumā nav publicēts, 44. punkts).

27 Tādēļ ir jāpārbauda, vai prasītājai ir faktiskas individuālā atbalsta, kas piešķirts atbilstoši atbalsta shēmai, uz ko attiecas apstrīdētais lēmums un ko Komisija ir uzdevusi atgūt, saņēmējas statuss (šajā ziņā skat. Tiesas 2011. gada 9. jūnija spriedumu apvienotajās lietās C-71/09 P, C-73/09 P un C-76/09 P *Comitato "Venezia vuole vivere"* u.c./Komisija, Krājums, I-4727. lpp., 53. punkts un tajā minētā judikatūra).

28 Šajā ziņā prasītāja, pirmkārt, apgalvo, ka tā 2008. un 2009. gadā ir iegādājusies kapitāla daļas Grieķijas uzņēmumu grupā *Metal Industry of Arcadia C. Rokas, SA* un ka apstrīdētajā lēmumā ir uzdots atgūt no saņēmējiem atbalstus par darījumiem, kas veikti pēc 2007. gada 21. decembra. Otrkārt, prasītāja apgalvo, ka tā esot individuāli skarta arī attiecībā uz darījumiem, kurus tā veica pirms 2007. gada 21. decembra.

29 Attiecībā uz darījumiem pēc 2007. gada 21. decembra ir jānorāda, ka prasītāja nav iesniegusi nevienu pierādījumu par to, ka strīdīgā shēma tika piemērota tās kapitāla daļu iegādei attiecīgajā Grieķijas uzņēmumu grupā. Savos procesuālajos rakstos tā ir minējusi vienīgi nodomu piemērot minēto shēmu, un tiesas sēdē tā apstiprināja, ka nevienā no tās nodokļu deklarācijām tā nav izteikusi lūgumu tai piemērot šo shēmu.

30 Prasītāja tātad šajā ziņā neatrodas atšķirīgā situācijā no jebkura cita uzņēmuma, kas ir veicis darījumus, kuriem var piemērot strīdīgo shēmu, un tātad tā ir potenciāla, nevis faktiska minētās strīdīgās atbalsta shēmas saņēmēja (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Acegas*/Komisija, 51.–54. punkts). Tātad prasītāju nevar uzskatīt par individuāli skartu ar apstrīdēto lēmumu attiecībā uz darījumiem, kas veikti pēc 2007. gada 21. decembra.

31 Attiecībā uz darījumiem pirms 2007. gada 21. decembra prasītāja ir pierādījusi savu faktiskas minētās strīdīgās atbalsta shēmas saņēmējas statusu. Tā savu apsvērumu par iebildi par nepieņemamību pielikumā ir pievienojusi dokumentu, kurā ir apliecināts, ka tai tika piemērota strīdīgā shēma saistībā ar kapitāla daļu iegādi; viena no tām notika 2007. gada 23. aprīlī Apvienotajā Karalistē reģistrētā sabiedrībā, bet citas – 2004. gada 1. decembrī un 2005. gada 1. decembrī Grieķijā reģistrētā sabiedrībā. Tomēr saskaņā ar apstrīdētā lēmuma 1. panta 2. punktu un 4. panta 1. punktu uz prasītāju neattiecas šajā lēmumā noteiktais pienākums atgūt atbalstu.

32 Šajā ziņā prasītāja apgalvo, pirmkārt, ka akts, ar kuru atbalstu atzīst par nesaderīgu [ar kopējo tirgu], nevar tikt atzīts par tādu, ar kuru prasītājs ir individuāli skarts, tikai gadījumā, kad ar šo aktu ir uzdota šī atbalsta atgūšana. Šajā lietā prasītāja esot individuāli skarta tādēļ, ka tā pieder pie atbalsta saņēmēju, kuru skaits un identitāte esot tikuši noteikti un pārbaudīti, pieņemot apstrīdēto lēmumu, slēgtā loka. Attiecībā uz šo jautājumu prasītāja lūdz Vispārējo tiesu veikt iepriekš 19. punktā minēto procesa organizatorisko pasākumu. Turklāt prasītājas aktīvā dalība oficiālajā izmeklēšanas procedūrā, ko tostarp apliecina sanāksme ar Komisijas pārstāvjiem 2008. gada 16. aprīlī, kas minēta apstrīdētā lēmuma 11. apsvērumā, tāpat apstrīdētā lēmuma otrajā apsvērumā minētā sabiedrības *Scottish Power* kapitāla daļu iegāde pierādot, ka ir tikusi ņemta vērā prasītājas īpašā situācija.

33 Vispirms ir jāatgādina, ka iespēja ar lielāku vai mazāku precizitāti noteikt tādu personu skaitu vai pat identitāti, uz kurām attiecas kāds pasākums, nekādā ziņā nenozīmē, ka būtu jāuzskata, ka šis pasākums šīs personas skar individuāli, ja – kā šajā lietā – šis pasākums ir piemērojams objektīvai tiesiskai vai faktiskai situācijai, kas paredzēta attiecīgajā tiesību aktā (šajā ziņā skat. 2001. gada 22. novembra spriedumu lietā C-451/98 *Antillean Rice Mills*/Padome, *Recueil*, I-8949. lpp., 52. punkts, un Vispārējās tiesas 2009. gada 11. jūnija spriedumu lietā T-292/02 *Confservizi*/Komisija, Krājums, II-1659. lpp., 53. punkts). Līdz ar to nav jāuzdod veikt prasītājas lūgto procesa organizatorisko pasākumu, kas būtībā ir vērsts uz to, lai noteiktu, vai Komisija būtu varējusi identificēt strīdīgās atbalsta shēmas saņēmējus.

34 Turklāt judikatūrā tik tiešām ir atzīts, ka prasītājs var būt individuāli skarts tādēļ, ka tas ir aktīvi piedalījies procedūrā, kuras iznākumā ir pieņemts apstrīdētais akts. Tomēr šī judikatūra attiecās uz īpašām situācijām, kurās prasītājam bija sarunu vedēja stāvoklis, kurš bija skaidri ierobežots un cieši saistīts ar pašu lēmuma priekšmetu, to nostādot tādā situācijā, kurā tas ir individuāli izcelts salīdzinājumā ar visām citām personām (šajā ziņā skat. Tiesas 2009. gada 9. jūlija spriedumu lietā C-319/07 P *3F*/Komisija, Krājums, I-5963. lpp., 85.–95. punkts un tajos minētā judikatūra).

35 Savukārt šajā lietā prasītāja tāpat kā pārējā 31 ieinteresētā persona ir tikai iesniegusi savus apsvērumus un tās pārstāvji kopā ar pārējo ieinteresēto trešo personu pārstāvjiem piedalījās vienā sanāksmē ar Komisiju 2008. gada 16. aprīlī. Ar šādiem apstākļiem nevar pierādīt, ka tai bija sarunu vedējas statuss, kas ļautu atzīt, ka tā ir individuāli skarta.

36 Lai arī prasītāja apgalvo, ka šī piedalīšanās oficiālajā izmeklēšanas procedūrā tāpat kā tas, ka apstrīdētajā lēmumā ir atsauce uz tās veikto kapitāla daļu iegādi sabiedrībā *Scottish Power*, pierāda, ka par tās īpašo situāciju notika padziļinātas diskusijas, ar ko var noteikt, ka tā ir individuāli skarta atbilstoši Vispārējās tiesas 2001. gada 22. novembra spriedumam lietā T-9/98 *Mitteldeutsche Erdöl-Raffinerie*/Komisija (*Recueil*, II-3367. lpp.), tā tomēr nav iesniegusi pierādījumus, kas ļautu uzskatīt, ka tās situācija ir salīdzināma ar prasītājas stāvokli lietā, kurā tika pieņemts minētais spriedums.

37 Patiesi, iepriekš minētajā spriedumā lietā *Mitteldeutsche Erdöl-Raffinerie*/Komisija (80.–82. punkts) ar Komisijas lēmumu par nesaderīgu [ar kopējo tirgu] tika atzīta attiecīgās Vācijas nodokļu likuma tiesību normas pieņemšana, kuras pamatā tostarp bija tās situācijas īpatnības, kurā atradās prasītāja. Par šo īpašo situāciju Vācijas valdība un prasītāja mātessabiedrība ne tikai iesniedza savus rakstveida apsvērumus, bet par to notika arī padziļinātas sarunas starp minēto valdību un Komisiju. Turklāt Vācijas valdība izteica piedāvājumu Komisijai piemērot strīdīgo tiesību normu tikai prasītājam un

individuāli paziņot par visiem pārējiem iespējamiem šīs tiesību normas piemērošanas gadījumiem. Komisija savā lēmumā izskatīja šo piedāvājumu un norādīja pamatojumu, kura dēļ to nevarēja akceptēt.

38 Savukārt šajā lietā prasītāja nav sniegusi nevienu pierādījumu, ar kuru var pierādīt, ka pastāv īpaša situācija, par kuru ir notikušas padziļinātas sarunas starp Spānijas valdību un Komisiju. Turklāt nav nekādu šaubu, ka strīdīgās shēmas pieņemšana netika pamatota ar prasītājas apgalvotās īpašās situācijas ņemšanu vērā. Fakts, ka apstrīdētā lēmuma otrajā apsvērumā ir minēts, ka prasītāja ir iegādājusies sabiedrības *Scottish Power* kapitāla daļas, nebūt nenozīmē, ka ir tikusi ņemtā vērā tās īpašā situācija, jo šai atsaucei ir vienīgi paskaidrojošs raksturs.

39 Otrkārt, prasītāja apgalvo, ka darījumu, kas ir veikti pirms 2007. gada 21. decembra, izslēgšana no pienākuma atgūt atbalstu piemērošanas jomas atbilstoši tiesiskās paļāvības aizsardzības principam, pirmkārt, nav galīga, jo *Deutsche Telekom* par šo apstrīdētā lēmuma rezolutīvās daļas punktu ir cēlusi prasību lietā T-207/10, un, otrkārt, nav saistoša valsts tiesām, kurās prasības ir cēluši prasītājas konkurenti.

40 Kā pamatoti norāda Komisija, ar šiem argumentiem prasītāja jauc pieņemamības nosacījumu attiecībā uz individuālo skaršanu ar nosacījumu, kas attiecas uz interesi celt prasību. Lai arī interesi celt prasību var pierādīt tostarp tāpēc, ka valsts tiesās ir celtas prasības pēc prasības celšanas Tiesā (Vispārējās tiesas 2008. gada 22. oktobra spriedums apvienotajās lietās T-309/04, T-317/04, T-329/04 un T-336/04 *TV 2/Danmark* u.c./Komisija, Krājums, II-2935. lpp., 78.–82. punkts), fiziskas vai juridiskas personas individuālā skaršana ir vērtējama prasības celšanas dienā un tā ir atkarīga tikai no apstrīdētā lēmuma. Tādējādi persona, kuru individuāli skar lēmums, ar ko atbalsts ir atzīts par nesaderīgu ar kopējo tirgu un ar ko uzliek pienākumu to atgūt, paliek individuāli skarta pat tad, ja vēlāk tai neprasa atmaksāt atbalstu (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu apvienotajās lietās *Comitato* "*Venezia vuole vivere*" u.c./Komisija, 56. punkts, un ģenerāladvokātes Trstenjakas [*Trstenjak*] secinājumus šajā lietā, Krājums, I-4727. lpp., 81. un 82. punkts).

41 Turklāt ir jāatgādina, ka, lai prasītājs būtu individuāli skarts ar apstrīdēto lēmumu, tam ir jāpierāda sava piederība pie slēgta loka, proti, pie grupas, kuras locekļu skaits pēc apstrīdētā akta pieņemšanas nevar pieaugt (šajā ziņā skat. Tiesas 1990. gada 26. jūnija spriedumu lietā C-152/88 *Sofrimport*/Komisija, *Recueil*, I-2477. lpp., 11. punkts, un 2006. gada 22. jūnija spriedumu apvienotajās lietās C-182/03 un C-217/03 Beļģija un *Forum 187*/Komisija, Krājums, I-5479. lpp., 63. punkts).

42 No tā izriet – tas, ka Vispārējā tiesa šajā lietā, iespējams, atceltu apstrīdētā lēmuma 1. panta 2. punktu un secīgi no prasītājas, ceļot prasības valsts tiesā, tiktu atgūts strīdīgais atbalsts, ir ne tikai tīri hipotētiski, jo prasītāja savā atbildē uz Vispārējās tiesas uzdotajiem rakstveida jautājumiem un tiesas sēdē atzina, ka valsts tiesā nav celta neviena prasība, bet neļauj arī uzskatīt, ka prasītāja ir individuāli skarta.

43 Turklāt tiktāl, ciktāl prasītāja pamatojas uz prasību, kas celta lietā T-207/10, lai apgalvotu, ka, ja tai liedz iespēju apstrīdēt tai nelabvēlīgo apstrīdētā lēmuma rezolutīvo daļu, vienlaikus atzīstot prasības pieņemamību attiecībā uz tai labvēlīgo apstrīdētā lēmuma rezolutīvo daļu, tas būtībā nozīmē, ka tai ir liegta efektīva tiesību aizsardzība tiesā, ir jāatgādina, ka Savienība ir tiesiska Savienība, kuras iestādes ir pakļautas to izdoto aktu atbilstības Līgumam un vispārējiem tiesību principiem, tai skaitā pamattiesībām, kontrolei. Tādējādi privātpersonām jābauda efektīva savu tiesību, kas tām izriet no Savienības tiesiskās kārtības, aizsardzība tiesā. Tomēr šajā lietā prasītājai nekādā veidā netiek liegta efektīva tiesību aizsardzība tiesā. Patiesībā, pat ja šī prasība tiek atzīta par nepieņemamu, nekas tai neliedz tiesvedības valsts tiesā ietvaros, kuras esamību tā apgalvo, gadījumā, ja tiktu izvirzīti pamati, ar kuriem varētu apstrīdēt atbalsta atgūšanas pienākuma neesamību prasītājai atbilstoši apstrīdētajam lēmumam, ieteikt valsts tiesai iesniegt lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, lai apstrīdētu apstrīdētā lēmuma spēkā esamību tiktāl, ciktāl tajā konstatēta strīdīgās

shēmas nesaderība [ar kopējo tirgu] (šajā ziņā skat. Vispārējās tiesas 2011. gada 24. marta spriedumu apvienotajās lietās T-443/08 un T-455/08 *Freistaat Sachsen* u.c./Komisija, Krājums, II-1311. lpp., 55. punkts un tajā minētā judikatūra).

44 No iepriekš minētā izriet, ka apstrīdētais lēmums prasītāju neskar individuāli.

45 Prasītāja pakārtoti apgalvo, ka saskaņā ar LESD 263. panta ceturtās daļas teikuma beigām tai nav pienākuma pierādīt, ka apstrīdētais lēmums to skar individuāli. Apstrīdētais lēmums esot reglamentējošs akts, kas viņu skar tieši un nav saistīts ar īstenošanas pasākumiem.

46 Šajā lietā apstrīdēto lēmumu nevar kvalificēt par tādu, kurā nav ietverti īstenošanas pasākumi. Apstrīdētā lēmuma 6. panta 2. punktā ir minēts, ka pastāv "valsts pasākum[i] šī lēmuma īstenošanai līdz [strīdīgās] atbalsta shēmas pilnīgai atgūšanai". Tas, ka pastāv šādi atgūšanas pasākumi, kas ir uzskatāmi par īstenošanas pasākumiem, pamato to, ka apstrīdētais lēmums ir jāuzskata par aktu, kurā ir ietverti īstenošanas pasākumi. Šo pasākumu adresāti var tos apstrīdēt valsts tiesā.

47 Turklāt attiecīgā gadījumā prasītāja šos pasākumus varēs apstrīdēt, ja, kā apgalvo prasītāja (skat iepriekš 39. punktu), attiecībā uz to tiktu īstenots atgūšanas pienākums. Turklāt, kā tiesas sēdē norādīja Komisija, apstrīdētā lēmuma īstenošanas pasākumi nav ierobežoti tikai ar minētajiem atgūšanas pasākumiem, bet ietver arī jebkurus pasākumus, lai ieviestu lēmumu par nesaderību [ar kopējo tirgu], tostarp pasākumu, ar kuru tiek atteikts piešķirt attiecīgās nodokļu priekšrocības, ko prasītāja arī varēs apstrīdēt valsts tiesā. Līdz ar to ir jānoraida prasītājas arguments, ka apstrīdētajā lēmumā nav ietverti un nav vajadzīgi īstenošanas pasākumi, lai tas radītu tajā paredzētās sekas, ņemot vērā, ka atbalsta saņēmējiem un Spānijas Karalistei ar lēmumu ir automātiski liegta strīdīgās shēmas piemērošana.

48 No tā izriet, ka apstrīdētajā lēmumā ir ietverti īstenošanas pasākumi un tātad, tā kā nav jāizvērtē, vai minētais lēmums ir reglamentējošs akts, prasītājas pakārtotais arguments, kas ir balstīts uz LESD 263. panta ceturtās daļas teikuma beigām, ir jānoraida.

49 Ņemot vērā iepriekš minēto, prasība ir jānoraida kā nepieņemama un nav jāizvērtē pirmā Komisijas izvirzītā iebilde par nepieņemamību par to, ka prasītājai nav intereses celt prasību.

Par tiesāšanās izdevumiem

50 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piesprież atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, ir jānolemj, ka tā sedz savus, kā arī atlīdzina Komisijas tiesāšanās izdevumus saskaņā ar tās prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (astotā palāta paplašinātā sastāvā)

nosprież:

1) prasību noraidīt;

2) *Iberdrola, SA* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Truchot Martins Ribeiro Wahl

Soldevila Fragoso Kanninen

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2012. gada 8. martā.

[Paraksti]